

LA MEGLIO GIOVENTÙ (deel 1)

Regie Marco Tullio Giordana
Scenario Sandra Petraglia & Stefano Rulli

Grote Prijs van de Unie van de Filmkritiek 2003,

La Meglio Gioventu (De beste jeugd) werd aanvankelijk opgezet als een vierdelige televisieserie voor de Italiaanse tv-zender RAI. Aan regisseur Marco Tullio Giordana, realisator van Pasolini, un delitto italiano en het maffiadrama I Cento Passi, die enkele jaren terug op het Festival van Brussel de Eerste Prijs haalde, werd gevraagd zijn memoires in beeld te brengen. Het scenario, geschreven door Stefano Rulli en Sandro Petraglio met wie de cineast al eerder had samengewerkt, telde 600 bladzijden en leidde tot een zes uur durende kroniek over de tweede helft van vorige eeuw. Het project dateert van voor de tijd van Berlusconi, die bij de machtswisseling ook de samenstelling van het bestuur van de RAI wijzigde. Inmiddels stond de film al op stapel en de serie werd afgewerkt, maar de RAI vertikte het ze op de vooziene datum, zowat februari 2003, uit te zenden. Nochtans was er al via spots op de zender reclame voor gemaakt. Volgens de toenmalige RAI was de reeks wel mooi, maar ietwat te 'aristocratisch' voor het Italiaanse publiek. En de kijkcijfers moesten dringend de hoogte in. Producent Angelo Barbagello toonde de film dan maar aan Thierry Frémaux, artistiek directeur van het Festival van Cannes, en deze nodigde de film uit op het komende festival. Het gevolg was de internationale doorbraak van deze tweedelige film... De titel van de film verwijst naar deze van een bundel gedichten van Pier Paolo Pasolini, geschreven in het Friuliaanse dialect. La Meglio Gioventu brengt het verhaal van een Italiaanse familie vanaf het einde van de jaren zestig tot vandaag. Kernpersonages zijn twee broers, Nicola en Matteo, die aanvankelijk dezelfde dromen koesteren, dezelfde boeken lezen en dezelfde vriendschappen delen. Op een bepaald moment scheiden zich hun wegen: Nicola beslist psychiater te worden, Matteo geeft zijn studies op en gaat in dienst bij de politie. Daarnaast zijn er de andere familieleden: vader Angelo en moeder Adriana, een progressieve lerares, de oudste dochter Giovanna, die kiest voor de magistratuur, en de jongste, Francesca, die later trouwt met Carlo, Nicola's beste vriend, en ook nog, Giulia, de vrouw van Nicola, en hun dochter Sara. Kortom, een klassiek gefilmde, grandioze familiekroniek. Het reilen en zeilen van de personages speelt zich af op diverse plaatsen in Italië, van Rome gaat het o.m. naar Firenze, Turijn, Bologna, Palermo en Toscane. En dit tegen de achtergrond van wat zich in de laatste veertig jaar er afspeelde. Heel de recente Italiaanse geschiedenis ontvouwt zich aldus: van de

DO 18/03

14:30
17:45
20:10

FilmClub
62

A R C H
I E F

Cast

**Luigi La Cascio, Alessio Boni,
Adriana Asti e.a.**

Camera - Fotografie

Roberto Forza

Muziek

Fulgenzio Ceccon

Italië
2003
182min
Italiaans
35mm
kleur

overstromingen te Firenze tot de strijd tegen de Siciliaanse maffia, van de grote voetbalwedstrijden tegen Korea en Duitsland tot de songs die deze tijd kenmerkten, van de studentenbewegingen tot de terreur van de Rode Brigades, van de crisis in de jaren tachtig tot de pogingen tot heropbloei vandaag. Binnen deze veertig jaar spelen zich de grote en kleine drama's van de familie Carati af, waarin de toeschouwer zich, meer dan eens, herkent. Hoe het verhaal verder verloopt in dit tweede deel, willen we onmogelijk verklappen. Wel is het zo dat wie het eerste deel mocht gemist hebben, toch nog aansluiting kan vinden en genieten van het tweede. Wie het eerste deel meebeleefd heeft, zal hoe dan ook het vervolg niet willen missen. Daarvoor staat het sterk opgebouwde, emotionele verhaal in. En niet het minst een reeks acteurs en actrices, die door hun overtuigende vertolkingen de perfectie van fotografie, enscenering en muziek evenaren. Als televisieserie doet de film denken aan klassiekers als Heimat en Berlin Alexanderplatz, als film aan Visconti's Rocco e i suoi Fratelli en Bertolucci's Novecento. Hij is wel heel wat intimistischer. Op het jongste Festival van Cannes werd La Meglio Gioventu in de reeks Un certain regard meteen bekroond. RAI Cinema, die gericht is op de nieuwe film en op de avant-garde, besloot uiteindelijk de film in twee delen in de bioscopen uit te brengen. Meteen werd hij een succes en de RAI kon dan niet anders dan de serie einde december op televisie te vertonen... In verband met deze gang van zaken en de verhouding film en televisie verklaarde cineast Giordana: 'Op televisie kun je tonen wat je maar wilt, want de mensen thuis hebben geen keuze. Je bent oud, je gaat niet meer buiten en dus kijk je wat er op de buis komt. Je krijgt dan heel de tijd modder te vreten. We mogen ons niet verlagen tot de normen van de televisie. We moeten het publiek behandelen als volwassenen en niet als beesten'. Mis dé filmgebeurtenis van het voorbije jaar niet ! Om echt van te genieten .

Sitelink: <http://www.imdb.com/title/tt0346336/>